

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/70/2024
Identifikačné číslo spisu:	1621010359
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1621010359.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného C. X. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. novembra 2024 v Bratislave dovolanie obvineného C. X. podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ingrid Haulíkovej proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 23. augusta 2021, sp. zn. 1T/60/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. X. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Malacky (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 23. augusta 2021, sp. zn. 1T/60/2021, uznal obvineného C. X. (v spoločnom konaní s K. O.) za vinného v bode 1 z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa

§ 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že obvinený C. X. si od presne nezisteného času minimálne od januára 2021 do 20.20 hod. dňa 15. marca 2021, kedy bol zadržaný, na rôznych miestach v okrese K., najmä v I., ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach najmä v D. kraji, neoprávnene bez povolenia opakovane zadovážoval psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), od doposiaľ nestotožnených osôb minimálne jedenkrát týždenne a následne tento pervitín po predchádzajúcej telefonickej dohode, najmä v I., ako aj na ďalších miestach najmä v okrese K., predával alebo vymenil, a to obvinenému K. O. v období januára až februára roku 2021 dal ako protihodnotu za kvalitné nože dva až trikrát asi 2 dávky pervitínu, ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15. marca 2021 v N. H. označovanom ako X. hotel I., R. č. XX v meste I., neoprávnene obvinený C. X. prechovával okrem iných vecí aj očadenú sklenenú žiarovku obsahujúcu metamfetamín so stopami amfetamínu s hmotnosťou 51 mg a s priemernou koncentráciou 61,7 % hmotnostného metamfetamínu, ktorý obsahoval 31 mg absolútneho metamfetamínu, papierovú obálku obsahujúcu béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 391 mg s priemernou koncentráciou 50,3 % hmotnostných metamfetamínu,

ktorý obsahoval 197 mg absolútneho metamfetamínu, osobnou prehliadkou obvineného C. X. dňa 15. marca 2021 v čase o 20.30 h bolo zistené, že pri sebe prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 80,089 g s priemernou koncentráciou 45,8 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 36.681 mg absolútneho metamfetamínu, pričom celkové množstvo metamfetamínu o hmotnosti 80,582 g, ktoré bolo zaistené obvinenému C. X., možno považovať podľa hmotnostného kritéria za minimálne 805 obvykle jednorazových dávok drogy s celkovou hodnotou drogy vo výške 4.026,55 eur s tým, že v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd obvinenému C. X. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ďalej trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to 1 ks mobilného telefónu značky P. čiernej farby, 1 ks modrej striekačky s piestom, 1 ks alobalu

- hliníkovej fólie, 1 ks sklenenej žiarovky, 1 ks mikrováhy značky D. I., 1 ks nespotrebovaného množstva sódy bikarbóny, 1 ks igelitový sáčok, resp. podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. finančnej hotovosti 1.175 eur, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stal štát, ďalej podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na jeden rok.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal dovolanie obvinený C.

X. vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ingrid Haulíkovej podaním

z 9. septembra 2021 (č. l. 771 - 774), v ktorom navrhol, aby dovolací súd, ak zistí dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., vyslovil rozsudkom porušenie zákona v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1 Tr. por. a súčasne aby v zmysle ustanovenia § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutie v tejto časti zrušil a zároveň podľa § 388 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ podal dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a uviedol, že rozhodnutím okresného súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, ktoré spočívalo v tom, že vyšetrovatelka PZ ho počas vykonávania dokazovania neupovedomovala o úkonoch, ktoré sa chystá realizovať, keď upovedomovala len obhajcu, výsluchy svedkov boli plánované bez vedomia obvineného a nespomína si, že by sa bol vzdal niekedy tohto práva. V čase,

keď sa dovolateľ v prípravnom konaní priznal, bol na tom veľmi psychicky zle, v tom období mu zomrela mama a už dlhšie nevládal situáciu a upozorňoval na to aj vo výsluchu, avšak nikde to zapísané nie je. Jeho obhajca ho v tom čase dostatočne nepoznal, preto nevedel vyhodnotiť jeho myšlienkové pochody, ako ani jeho psychický stav. V prípade, že by bol psychicky v poriadku, nikdy by sa nepriznal k niečomu, čo nespravil. To, že má psychické problémy, bolo zaznamenané aj v znaleckom posudku znalkyne z odboru psychiatria, podľa ktorého sa v jeho prípade jedná o emočne nestabilnú poruchu osobnosti. Tým, že sa v prípravnom konaní priznával, neostávalo mu nič iné, len sa priznať na súde a urobiť vyhlásenie o vine. V opačnom prípade by dostal vysoký trest. Dostatočne ale nepochopil následky prijatia vyhlásenia o vine a v prípade, že by to bol pochopil, zachoval by sa inak.

K dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Malacky podaním z 27. septembra 2024 (č. l. 777), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že obvinený mal obhajcu v štádiu trestného konania po vznesení obvinenia, nakoľko u neho vznikol dôvod povinnej obhajoby a policajt správne postupoval tak, že o úkonoch trestného konania upovedomoval obhajcu. Bolo poukázané na zápisnicu o výsluchu obvineného zo 16. marca 2021, kde sa obvinený práva zúčastniť sa na úkonoch trestného konania vzdal, pričom uviedol, že postačí, ak o úkonoch bude vyrozumený jeho obhajca. Obdobné vyhlásenie obvineného je zachytené v zápisnici o jeho výsluchu z 20. apríla 2021.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 5. novembra 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2024 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie podal obvinený síce v zákonnej lehote a na správnom mieste podania (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a s potrebnými obsahovými náležitosťami (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale bez splnenia zákonnej podmienky uvedenej v § 369 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže obvinený (rovnako tak generálny prokurátor Slovenskej republiky) podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a teda bolo podané vo veci, v ktorej obvinený tento mimoriadny opravný prostriedok nemôže podať. Také zistenie pritom vylučuje vecný prieskum napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a je dôvodom odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. b) Tr. por. Uvedené zistenie dovolacieho súdu vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. vyplýva, že dovolanie možno podať aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny ohľadom výroku o vine (resp. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní smerujúcom proti iným výrokom), pričom však v tomto ustanovení nie je špecifikovaný subjekt, ktorému toto právo prislúcha. Taký subjekt, oprávnenú osobu podľa § 369 Tr. por. na podanie dovolania v prípade, ak súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijme vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní, že je vinný, je nevyhnutné odvodiť z ďalších ustanovení Trestného poriadku.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že obvinený môže napadnúť dovolaním iba rozhodnutie druhostupňového súdu, ktorým bolo právoplatne vo veci rozhodnuté, resp. podmienkou prípustnosti podania dovolania obvineným je, že vydaniu rozhodnutia predchádzalo dvojinstančné konanie, čo nie je prejednávaná vec, keďže obvinený nepodal odvolanie ohľadom výroku o vine (resp. v prípade prijatia okresným súdom jeho vyhlásenia, že je vinný, také odvolanie podať ani nemohol). Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v takomto prípade je subjektom oprávneným na podanie dovolania iba minister spravodlivosti podľa vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 1 Tr. por. Ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 2 Tr. por. neoddeliteľne nadväzujú na § 257 ods. 5 Tr. por., pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzujú subjekty oprávnené podať dovolanie a okruh rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť, a teda proti rozhodnutiu vydaného na základe súdom prijatého vyhlásenia obvineného, že je vinný, tak môže pri

napadnutí výroku o vine dovolaním podať dovolanie
iba minister spravodlivosti a ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Záver o
možnosti podania dovolania v prípade súdom prijatého vyhlásenia obvineného,
že je vinný, iba ministrom spravodlivosti, je zrejmý aj z obsahu stanoviska trestnoprávneho kolégia
Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019
(S 14/2019).

Z uvedeného vyplýva, že obvinený v prejednávanej veci nie je oprávnenou osobou
na podanie dovolania, a teda dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol bez
vecného preskúmania veci (v dovolaní vytýkaných pochybení).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.